

R1-1263
Nr. 3

CZERWIEC 1946

ROK 16

WIADOMOŚCI DIECEZJALNE

ORGAN URZĘDOWY
CZĘSTOCHOWSKIEJ KURII DIECEZJALNEJ

NAKŁADEM
CZĘSTOCHOWSKIEJ KURII DIECEZJALNEJ

CZĘSTOCHOWA 1946
DRUK. PAŃSTWOWA NR 1 W CZĘSTOCHOWIE
L. 018631

Spis treści.

1. List Arcypasterski w sprawie poświęcenia parafii, diecezji i narodu Niepokalanemu Sercu N. Maryi Panny.
2. Akt poświęcenia się narodu polskiego Niepokalanemu Sercu Najśw. Maryi Panny.
3. Plan wizyty pasterskiej.
4. Rekolekcje kapłańskie.
5. Egzaminy.
6. Wypełnienie kwestionariusza dla archiwum diecezjalnego.
7. Numer konta czekowego.
8. Opłata za „Wiadomości Diecezjalne“.
9. Komunikat Zarządu Samopomocy Kapłańskiej.
10. Zmiany w Diecezji.

WIADOMOSCI DIECEZJALNE

ORGAN KURII DIECEZJALNEJ w CZĘSTOCHOWIE

21.

LIST ARCYPASTERSKI

**w sprawie poświęcenia parafii, diecezji i narodu
Niepokalanemu Sercu NMPanny**

Kochani Diecezjanie! Zbliżają się te wielkie dni w naszym życiu kościelnym i narodowym, kiedy na wezwanie Episkopatu polskiego w tegorocznym wielkopostnym liście pasterskim uroczystym aktem mamy dokonać poświęcenia siebie, kraju i narodu Niepokalanemu Sercu N. M. Panny. Poświęcenie to odbędzie się kolejno w trzech fazach. Po szczególne parafie dokonają tego aktu równocześnie w całej Polsce w niedzielę po uroczystości Nawiedzenia N. M. Panny, to jest 7-go lipca. W uroczystość zaś Wniebowzięcia Jej Księża Biskupi, tak samo jednocześnie w całym kraju, poświęcą Jej swoje diecezje. A wreszcie w święto Jej Narodzenia, dnia 8-go września, polski Episkopat poświęci Jej cały kraj i Naród na Jasnej Górze w Częstochowie.

Przypominając Wam, Najmilsi w Chrystusie, to wezwanie oraz postanowienie Episkopatu polskiego, czyż potrzebuje Was zachęcać, byście wszyscy bez wyjątku jednomyślnie i solidarnie, wzięli udział w tym zarówno wzniosłym jak i doniosłym akcie, byście wszyscy należycie na dokonanie go przygotowali się, a dokonawszy go przemienili go w nieustanny czyn, kształtując cdtąd w myśl tego aktu i złożonych łącznie z nim Najświętszej M. Pannie słobów tak swoje życie indywidualne, rodzinne, jak też zbiorowe życie narodowe i kościelne. Sądzę, że tej zachęty nie potrzebujecie. Wszak poświęcić siebie i naród N. M. Pannie i Jej Niepokalanemu Sercu nakazują Wam same od siebie Wasze serca katolickie i polskie, nakazuje Wam to dusza narodu i nieśmiertelny duch jego dziejów, nakazuje Wam to nareszcie potrzeba dzisiejszej przełomowej chwili,

Poświęcić siebie N. M. Pannie nakazują nam przede wszystkim nasze serca katolickie i polskie. Wszak wszyscy uznajemy, czcimy i kochamy N. M. Pannę jako naszą „Serdeczną Matkę i Opiekunkę ludu“. Wszyscy wierzymy, że Jej Niepokalane Serce otwarte jest każdemu z nas. Wiara

ta nigdy dotąd nas nie zawiodła. Nie zawiodła nas zwłaszcza podczas tej katastrofy wojennej, którą każdy z nas musiał przeżyć. Jeżeliśmy w tych sześciu latach niewymownych cierpień nie załamali się w naszej wierze świętej i w naszej wierności dla Ojczyzny, jeżeliśmy zdołali przeboleć wszystkie, a jakże wielkie straty, jeżeliśmy wytrwali w niezachwianej nadziei ostatecznego zwycięstwa i rzeczywiście go doczekali, to niewątpliwie w wielkiej mierze zawdzięczamy to miłościwej opiece tej Serdecznej Matki naszej. Nie nadarmo nieustannie zwracaliśmy się do Niej z serdecznym błaganiem: „Do kogóż mamy wzdychać nędzne dziatki, tylko do Ciebie ukochanej Matki“. Ta nieograniczona, nigdy nie wątpiąca ufność nasza w Jej litościwe Serce, to całkowite oddanie Jej losów naszych i naszej Ojczyzny stanowiło najżywotniejszą naszą siłę w tych czasach, wciąż grożącej nam śmierci. Zdawał sobie z tego sprawę ten szatański wróg, który właśnie niósł tę śmierć między nas i dlatego wszelkimi sposobami próbował zerwać lub przynajmniej rozluźnić ten żywotny związek, jaki nas łączy, z N. M. Panną. Zakazał nam wołać do Niej w litanii loretańskiej: „Królowo Korony Polskiej, módl się za nami“, zakazał nam zwracać się do Niej z błagalną prośbą naszej pieśni: „Serdeczna Matko, Opiekunko ludzi, niech Cię płacz sierot do litości wzbudzi“, zabraniał nam uroczyście obchodzić Jej święta, uniemożliwiał nam pielgrzymki na miejsca, poświęcone Jej szczególnej czci, a zwłaszcza do Częstochowy, niszczył, gdzie mógł Jej wizerunki, figury, obrazy. Daremne jednak były jego wysiłki, raczej osiągnęły przeciwny skutek. Potwierdzały nas tylko w wierze, że Ta Niepokalana Pani tak samo zetrze głowę temu szatańskiemu wrogowi naszemu, jak niegdyś przez Jezusa Chrystusa, Syna Swojego, starła głowę samemu szatanowi. Nie zawiedliśmy się w tej wierze. Wróg ostatecznie został zmiażdżony, straszna wojna zakończona. Stoimy obecnie na progu nowego okresu czasu, nowego życia. Czy w takiej dziejowej chwili nie powinniśmy ponownie poświęcić siebie Jej Niepokalanemu Sercu? Tak, dyktują nam to nasze serca katolickie polskie. Jej poświęcając swoje życie, zwycięsko przetrwaliliśmy wojnę, jakże nie mielibyśmy Jej poświęcić nasze i narodu losy w tej dziejowej chwili, kiedy po skończonej wojnie rozpoczęliśmy nową walkę, walkę o prawdziwy pokój, o odbudowanie naszego kraju, o nowy ład i porządek na świecie.

Dyktuje to każdemu z nas nie tylko nasze serce katolickie, dyktuje to nam również dusza naszego narodu, duch jego dziejów, cała jego przeszłość. Cześć dla N. M. Panny, wiara w Jej cudowną moc tak głęboko, tak powszechnie przeniknęła nasz naród od samego początku jego istnienia, że stała się wprost istotnym pierwiastkiem jego zbiorowej

duszy narodowej i tym samym decydująco wpływała na ducha jego dziejów i na kształtowanie się jego życia społecznego i kulturalnego. Świadczy o tym cała przeszłość naszego narodu, świadczy o tym jego odrębna od innych narodów specjalna kultura polska, jego sztuka i literatura, jego zwyczaje i obyczaje. Naród nasz był i jest narodem wybitnie mariańskim. Ta cecha jego zbiorowej duszy narodowej jest tak istotną, że gdyby naród pozbył się jej, tym samym przestałby być polskim narodem, a przemienił by się w inny naród, lub przez inne narody łatwo został by pochłonięty. Nie dziwnego, że nie tylko katolicki Kościół w Polsce, ale samo suwerenne państwo polskie z królem na czele uznało N. M. Pannę oficjalnie jako swoją Panią i Królową. Stało się to w tragicznej dla Rzeczypospolitej i narodu polskiego chwili, kiedy potop szwedzki groził zalaniem całej Polski. Tylko dzięki cudownej mocy N. M. Panny groźne fale tego potopu zostały powstrzymane pod murami klasztoru jasnogórskiego w Częstochowie i zmuszone do odwrotu. Widocznym stało się wówczas całemu narodowi, że nie nadarmo czci i kocha, że Ona jest rzeczywiście jego Matką i Opiekunką. W tym przekonaniu ówczesny król Jan Kazimierz w imieniu całej Rzeczypospolitej uroczyście ogłosił Ją za Królową Polską, ślubując Jej wierność i powierzając Jej cudownej opiece dalsze losy kraju i państwa. I jak wówczas, tak też w późniejszych wiekach aż do dzisiejszych czasów N. M. Panna okazała się jako prawdziwa Królowa naszego narodu i państwa. Były okresy w dziejach naszego narodu, długie i smutne okresy, kiedy nasz naród utracił wolność i niepodległość, kiedy żywe jego ciało było rozczłonkowane na trzy zabory, kiedy groziło mu wynarodowienie, bo zaborcze państwa gwałtownie narzucały mu swoje, jemu obce, prawa, jak również swoją kulturę, swój język, a nawet pozbawić go chciały jego świętej wiary katolickiej. A jednak i w tych smutnych czasach niewoli naród nasz zachował swą narodową jedność i odrębność, swoją religię i język, swą rodzimą kulturę, swoje zwyczaje i obyczaje. Komuż to zawdzięczamy? Niewątpliwie potężnej opiece N. M. Panny, którą naród nadal nie przestał uważać za swą Królową. Zaborcze państwa mogły go pozbawić własnych, ludzkich rządów, nie mogły atoli pozbawić go niebiańskich rządów jego Królowej, N. M. Panny. Ona to w tych smutnych czasach poprzez granice łączyła naród i rządziła nim. Ona to wówczas podtrzymywała go w jego świętej wierze katolickiej, w jego mowie, w jego zwyczajach i obyczajach, w jego świadomości narodowej, w jego woli do samodzielnego istnienia we własnym niepodległym państwie i w niezachwianej nadziei, że prędzej czy później za Jej przyczyną to się stanie. Ona w tych smutnych czasach niewoli była rzeczywiście jego królową. A była nią i jest nią nadal nie tylko dla Polaków na polskich ziemiach, była nią i jest tak

samo dla tych około ośmiu milionów Polaków, którzy od dziesiątków już lat żyją w obcych krajach, zwłaszcza za morzem, tak w Ameryce Północnej, jak Południowej, i nadal tam zamierzają pozostać. Przeważnie uzyskali oni tam już obywatelskie prawa, a jednak choć na obcej ziemi pozostali i nadal pozostać chcą Polakami, nadal poczuwają się do łączności z narodem w starym kraju i do obowiązków wobec niego, a to dlatego, że nadal uważają N. M. Pannę za swoją Królową, za Królową nie tylko już samej Polski, ale całej wielkiej wszechświatowej Polonii. Tak bowiem nakazuje im ich dusza narodowa, bo w niej żyje i działa jako istotny niezniszczalny pierwiastek cześć i miłość do N. M. Panny oraz wiara, że Ona jak była, tak dziś jest i zawsze będzie jego Panią i Królową. Jej więc poświęcić się także i dziś, jak w przeszłości, to nakaz nie tylko naszych polskich, katolickich serc, ale to również nakaz zbiorowej duszy naszego narodu.

Tym więcej powinniśmy iść za tym nakazem, że dyktuje nam go także potrzeba dzisiejszej przełomowej chwili. Wojna się skończyła, to prawda. Ale nadal na całym świecie toczy się ciężka walka, walka wprowadzie już nie o pokonanie wroga na polach bitwy, ale niemniej ciężka i powszechna i jak się zdaje przewlekła walka o prawdziwy pokój, a równocześnie o nowy ład i porządek na ziemi. Nie ulega bowiem wątpliwości, że w tej strasznej katastrofie wojennej zginął stary, przedwojenny ład i porządek. Trzeba więc na jego miejscu tworzyć porządek nowy, lepszy, doskonalszy, taki, który by ludzkości nareszcie przyniósł i zapewnił tak bardzo upragniony prawdziwy pokój. W tej walce o prawdziwy pokój i nowy porządek na całym świecie, także w naszym kraju, zaznaczają się coraz wyraźniej i ostrzej dwa zasadnicze kierunki, jeden, który chce go budować z Bogiem, według Jego wiecznych praw i za pomocą Jego boskich sił, a drugi, który lekceważąc Boga lub zgoła przecząc Jego istnieniu, chce go oprzeć wyłącznie na siłach materialnych i ludzkich. Dla nas katolików nie może być żadnej wątpliwości pod tym względem. Tak nasza święta wiara jak i nasz rozum uczą nas, że nie można budować nowego świata i porządku bez Boga. Stwierdził to już królewski psalmista, kiedy rzekł: „Jeśli Pan nie zbuduje domu, próżno trudzą się budowniczo wie“ (Ps. 126, 1). Prawdę tę potwierdzają zresztą dzieje ludzkości. Potwierdza ją także nasze własne doświadczenie. Dlaczegoż to w naszych oczach ostatecznie runęła potęga Hitlera, choć pod swoją władzą zdołał skupić i zorganizować tak potężne siły ludzkie i materialne, jakimi dotąd w dziejach ludzkości żaden władca nie rozporządzał? Oto właśnie dlatego, że opierając się wyłącznie na tych materialnych siłach chciał budować

nie tylko nowe Niemcy, ale także nową Europę bez Boga, bez Jego wiecznych praw, bez Jego wiecznej pomocy.

Bez Boga nie można budować lub odbudować ludzkiego świata. Jak On go stworzył, jak On go nadal utrzymuje, tak też tylko On jeden może go odnowić, bo jak On był, tak jest dziś, tak nadal będzie Panem świata. Jest też niewątpliwym, że Bóg chce odnowić dzisiejszy świat ludzki i to tak go odnowić, aby nareszcie stał się prawdziwym Jego królestwem, królestwem Jego pokoju. Ale nie chce On dokonać tego dzieła bez nas, bez naszej woli i współpracy, bo stworzył nas nie niewolnikami, którym narzuca się porządek bez ich woli, ale wolnymi dziećmi swoimi i obdarzył nas rozumem, wolną wolą i twórczymi siłami właśnie w tym celu, abyśmy z Nim współpracowali nad naszym własnym, jak i całego świata zbawieniem, nad przemienieniem ziemi na królestwo Jego. To sobie jasno uprzytomnijmy w tej dzisiejszej chwili, kiedy rozpoczęła się tak w Polsce, jak i w ogóle na całej kuli ziemskiej, walka o nowy świat i nowy porządek, walka o to, czy należy go budować z Bogiem albo bez Boga. Wszyscy bez wyjątku musimy stanąć do tej walki, a stanąć oczywiście po stronie Boga, bo tak nam nakazuje nasza wiara, nasz rozum i dusza naszego narodu. Ciężką i długotrwałą będzie ta walka, ale z nami, którzy chcemy budować Polskę z Bogiem, będzie Ta, którą Bóg z łaski swojej dał nam jako Przewodniczkę, będzie Najśw. Maryja Panna, Królowa naszego Narodu. Jak w przeszłości nas nie zawiodła, tak dziś w tej walce o nową Polskę i nowy świat nas nie zawiedzie. Bo jak w przeszłości była Ona naszą Królową, jak jest nią dziś, tak i w przyszłości chce nią pozostać, chce, by nowa Polska zgodnie z duchem jej dziejów i z duszą Narodu tak ukształtowała swój nowy ład i nowy porządek oraz nowe swoje życie, by jak w dawnych wiekach, tak i w dzisiejszych nowych czasach stała się znowu przedmurzem chrześcijaństwa — Polską zawsze wierną Chrystusowi, a tym samym Jej królestwem, królestwem Mariańskim. Idźmy więc za nią! Współpracujmy z nią! Powierzmy Jej z wiarą i ufnością nasze i naszej Ojczyzny losy. Ona nas w tej wielkiej potrzebie dzisiejszego czasu nie opuści, tak samo jak w przeszłości nigdy nie opuściła naszego Narodu.

Bibl. Jag

W tym przekonaniu przystąpmy do uroczystego aktu poświęcenia Najświętszej Maryi Pannie i Jej Niepokalanemu Sercu naszego Kraju, naszego Narodu i naszego Kościoła, stosownie do wezwania Episkopatu polskiego. Poświęćmy Jej przede wszystkim nasze parafie w wyznaczoną na to niedzielę po uroczystości Nawiedzenia Jej, to jest dnia 7 lipca. Nie powinniśmy atoli dokonać tego aktu bez należytego przygotowania się. W tym celu zarządzamy, by w poprzedzające tę niedzielę trzy dni odbyły się wieczorem

w każdym kościele parafialnym uroczyste nabożeństwa na cześć Najśw. Maryi Panny z odśpiewaniem przed wystawionym Przenajśw. Sakramentem Litanii Loretańskiej, suplikacji „Święty Boże...” i odpowiednią nauką lub też medytacją albo czytaniem. Po sakramentalnym błogosławieństwie należy zakończyć nabożeństwo pieśnią: „My chcemy Boga Panno święta...” Poza tym jak najgoręcej zachęcam Was, Najmilsi moi, abyście w dni tego uroczystego triduum w św. Sakramencie pokuty oczyścili serca wasze z grzechów i przystąpili do Komunii św., zwłaszcza w samą niedzielę, by móc ten uroczysty akt poświęcenia parafii dokonać jako nowi w Chrystusie odrodzeni ludzie i złączeni z Nim, a przez Niego z całą parafią, jakby w jednej rodzinie, w której jest jedno serce i jedna dusza. Sam akt poświęcenia w niedzielę powinien odbyć się podczas uroczystej Sumy przed wystawionym Najśw. Sakramentem, po odpowiednim kazaniu przez wspólne odmówienie tekstu, ułożonego w tym celu przez Episkopat polski, zakończyć zaś należy uroczysty ten akt tak samo, jak nabożeństwa podczas triduum, odśpiewaniem pieśni: „My chcemy Boga...”.

Bardzo byłoby pożądanym, żebyście, Najmilsi, tak samo, jak w uroczystości poświęcenia Waszych parafii, wszyscy mogli wziąć udział w poświęceniu naszej Diecezji, które dokona Wasz Arcypasterz na Jasnej Górze w Częstochowie w święto Wniebowzięcia Najśw. Maryi Panny, czyli 15 sierpnia. Niestety, nie mogę tego od Was żądać. Mogę tylko Was gorąco prosić, byście z każdej parafii możliwie w jak najliczniejszej pielgrzymce przybyli do Częstochowy, aby wspólnie z Waszym Arcypasterzem poświęcić całą Diecezję Naszą Najświętszej Maryi Pannie, która, jak Wam wiadomo, jest główną Jej Patronką.

Uroczystości na Jasnej Górze rozpoczną się już w wieczór poprzedzający to święto, to jest 14 sierpnia, uroczystą procesją po wałach oraz nabożeństwem i kazaniem na szczycie klasztornym.

Również gorąco Was proszę, byście możliwie w jak największej liczbie przybyli do Częstochowy na uroczystość Narodzenia Najśw. Maryi Panny dnia 8 września, kiedy to na Jasnej Górze Episkopat polski dokona poświęcenia Najświętszej Maryi Pannie całego Narodu, Państwa i Kościoła. W każdym razie jest pożądanym, by na ten uroczysty ogólnopolski, ogólnokatolicki akt każda parafia wysłała mniejszą lub liczniejszą delegację. I ta uroczystość rozpocznie się już wieczorem poprzedniego dnia, to jest 7 września, procesją po wałach i nabożeństwem oraz kazaniem na szczycie klasztornym.

Czyż, Najmilsi moi, daremnie zwracam się do Was z tym apelem, byście wszyscy jednomyślnie i solidarnie wzięli udział w tym uroczystym akcie poświęcenia siebie i swoich,

rodzin, swoich parafij i swojej diecezji, swego Narodu i swego Państwa oraz całego katolickiego Kościoła w Polsce, Najświętszej Maryi Pannie i Jej Niepokalanemu Sercu, byście należycie przygotowali się na ten akt, a dokonawszy go przemienili w nieustanny czyn, kształtując odtąd po myśli tego aktu i złożonych łącznie z nim Najświętszej Maryi Pannie ślubów tak swoje życie indywidualne, jak rodzinne, jako też zbiorowe życie narodowe i kościelne?

Nie nadaremnie! Jestem bowiem przekonany, że tak nam nakazują nasze serca polskie i katolickie, nakazuje nam to nasza dusza narodowa oraz duch dziejów naszego Narodu, nakazuje nam to zwłaszcza potrzeba dzisiejszej przełomowej chwili.

Żąda tego od Was i żądać może również sama Najświętsza Maryja Panna, ta Serdeczna Matka nasza, ta niebieska Królowa naszego Narodu. Albowiem jak w przeszłości, tak pragnie Ona dziś i w przyszłości prowadzić nas i nasz Naród po drogach Chrystusowych do szczęścia doczesnego i wiecznego. Amen.

† Teodor Kubina

Biskup Częstochowski.

Częstochowa, dnia 13 czerwca 1946 roku.

Uwaga! Powyższy List Pastorski należy przeczytać w niedzielę po jego otrzymaniu.

Jako materiał do kazań podczas triduum mogą służyć następujące wydawnictwa:

Ks. Kaz. Wilczyński T. J.: „Znak na niebie“ (Matka Boska z Fatimy), Kraków, Kopernika 26, XX. Jezuici;

Ks. Henryk Weryński: Do Serca Matki Bożej, Kraków, nakładem Zgrom. SS. Felicjanek;

Ks. Stan. Marchewka: Niepokalane Serce Maryi a chwila obecna. Nakładem Zw. „Caritas“ Diecezji Częstochowskiej, 1946. Ostatnia ta broszurka może służyć do czytania podczas triduum.);

Ks. Leon Cieślak: Ofiarowanie Polski Niepokalanemu Sercu Maryi. Częstochowa, ul. Słowackiego 17, nakładem XX. Pallotynów.

Akt poświęcenia się narodu polskiego Niepokalanemu Sercu N. M. Panny

Niepokalana Dziewico! Boga Matko Przczysta! Jak ongiś, po szwedzkim najeździe król Jan Kazimierz Ciebie za Patronkę i Królowę Państwa obrał i Rzeczpospolitą Twojej szczególnej opiece i obronie polecił, tak w tę dziejową

chwile my, dzieci narodu polskiego, stajemy przed Twym tronem z holdem miłości, czei serdecznej i wdzięczności. Tobie i Twojemu Niepokalanemu Sercu poświęcamy siebie, naród cały i wskrzeszoną Rzeczpospolitą, obiecując Ci wier- ną służbę, oddanie zupełne, oraz cześć dla Twych świątyń i oltarzy. Synowi Twojemu, a naszemu Odkupicielowi ślu- bujemy dochowanie wierności Jego nauce i prawu, obronę Jego Ewangelii i Kościoła, szerzenie Jego Królestwa.

Pani i Królowo nasza! Pod Twoją obronę uciekamy się. Macierzyńską opieką otocz rodzinę polską i strzeż jej świę- tości. Natchnij duchem nadprzyrodzonym i pobożnością naszą parafie; ochraniaj jej lud od grzechów i nieszczęść, a paste- rza umacniaj i uświęcaj swymi łaskami. Narodowi polskie- mu uprosz stałość we wierze, świętość życia, zrozumienie po- stannictw. Złącz go w zgodzie i bratniej miłości. Daj tej polskiej ziemi, przesiąkniętą krwią i łzami, spokojny i chwaleb- ny byt w prawdzie, sprawiedliwości i wolności. Rzeczypo- spolitej Polskiej bądź Królową i Panią, natchnieniem i Pa- tronką.

Potężna Wspomożycielko Wiernych! Otocz płaszczem opieki Papieża oraz Kościół Święty. Bądź mu puklerzem w dni prześladowania. Wyjednaj mu świętość i żarliwość apostołską, swobodę i skuteczne działanie. Powstrzymaj za- lew bezbożnictwa. Ludom, od Kościoła odłączonym, wskaż drogę powrotu do jedności Chrystusowej owczarni. Okaz niewierzącym słońce prawdy i podbij ich dusze czułością Twojego Niepokalanego Serca. Władna Świata Królowo! Spoj- rzyj miłościwym okiem na troski i błędy rodzaju ludzkiego. Wyprowadź go z udręki i bezładu, z nieuczciwości i grze- chów. Wyproś narodom pojednanie szczere i trwałe. Wskaż im drogę powrotu do Boga, by na Jego prawie budowały swe życie. Daj wszystkim trwały pokój, oparty na sprawie- dliwości, braterstwie, zaufaniu. Przyjmij naszą ofiarę i na- sze ślubowanie, Matko Boga i nasza. Przygarnij wszystkich do swego Niepokalanego Serca i złącz nas na zawsze z Chry- stusem i Jego świętym Królestwem. Amen.

23.

Plan wizytacji pasterskiej

15. VI. 1946	g. 17,30 przyjazd do Gołonoga
16. VI. Gołonóg	„ „ „ do par. Św. Józefa w Da-
browie Górniczej
17. VI. par. Św. Józefa	
18. V. ekspozytura p. w. Chrystusa Króla w Dąbrowie Górn.	
19. VI.	g. 17,30 przyjazd do par. M. B. Anielskiej
w Dąbrowie Górniczej

20. VI.	parafia M. B. Anielskiej w Dąbrowie Gór.		
21. VI.	powrót do Częstochowy.		
22. VI. 1946		g. 17,30	przyjazd do Krzepic dek. krzep.
23. VI.	Krzepice,	„ „	do Zajączek dek. krzep.
24. VI.	Zajączki,	„ „	do Starokrzepic dek. krzep.
25. VI.	Starokrzepice,	„ „	do Jaworzna dek. prasz.
26. VI.	Jaworzno,	„ „	do Rudnik dek. prasz.
27. VI.	Rudniki,	„ „	do Dzietrznik dek. wiel. I
28. VI.	Dzietrzniki,	„ „	do Rudlice dek. wiel. I
29. VI.	Rudlice	„ „	do Czarnożył dek. wiel. I
30. VI.	Czarnożyły,	„ „	do Rudy dek. wiel. I
1. VII.	Ruda,	„ „	do Mierzyce dek. wiel. II
2. VII.	Mierzyce,	„ „	do Wierzchłasa dek. wiel. II
3. VII.	Wierzchł.	„ „	do Pałnowa dek. wiel. I
4. VII.	Pałnow,	„ „	powrót do Częstochowy.

Rekolekcje kapłańskie

REKOLEKCJE KAPŁAŃSKIE

W bieżącym roku obowiązkowo przybędą na rekolekcje

1) W lipcu — początek dn. 28 wieczorem.

Księża: Edward Sowula, Mieczysław Tajber, Emanuel Hereda, Michał Trzmiel, Czesław Muszkiet, Stanisław Grunwald, Władysław Marcinkowski, Wacław Ortotowski, Władysław Gawron, Wincenty Śliwiński, Franciszek Bar, Franciszek Olek, Józef Janson, Stanisław Nejman, Fryderyk Piecha, Jan Szyca, Leon Izdebski, Stefan Stoiński, Julian Kowalski, Stanisław Ratoń, Wincenty Guzik, Lucjan Nowak, Marian Minor, Jan Biela, Antoni Karasiński.

2) W sierpniu — początek dn. 19 wieczorem.

Księża: Jan Placek, Stanisław Zgoda, Maciej Namysło, Władysław Derbis, Bolesław Lis, Stanisław Bartyzel, Antoni Wodzisławski, Kazimierz Bajorek, Józef Szewczyk, Leon Pluciński, Stefan Królik, Stanisław Musiał, Józef Odróbka, Kazimierz Wątrobiński, Marian Krzyżanowski, Stanisław Patra, Krzemiński, Edmund Mrotek, Marcei Dewucki, Józef Barczyk, Emanuel Nabrdalik, Józef Krawczyk, Jan Burchardt, Edward Polak, Władysław Zasadzin.

3) W sierpniu — początek dn. 27 wieczorem.

Księża: Paweł Głowala, Wincenty Chrzanowski, Stefan Babezyński, Edward Liszka, Klemens Adamiecki, Józef Baranowicz, Mieczysław Skurczyński, Mieczysław Walkowski, Stanisław Bieroński, Andrzej Mysiek, Władysław Soboń, Stanisław Poroszewski, Zbigniew Lewiński, Fidelis Łabędowicz, Stanisław Piwowarski, Franciszek Pudełko, Roman

Ramus. Adam Opalski, Kazimierz Czapliński, Tadeusz Ma-teja, Aleksander Cugowski, Mieczysław Wagner, Marian Skoczowski, Lucjan Kaczmarzyk, Eugeniusz Maślankiewicz.

4) We wrześniu — początek dn. 9 wieczorem.

Księża: Wacław Stępień, Bogusław Tuora, Franciszek Rapala, Alojzy Wojtal, Zygmunt Czechowicz, Stefan Domi-niak, Henryk, Antkiewicz, Seweryn Berg, Stanisław Gur-biel, Gustaw Musiał, Antoni Turbański, Ignacy Wesolowski. Antoni Sztajno, Franciszek Porczyński, Aleksy Cudziński, Aleksander Bielawski, Franciszek Kowalski (z Kietlina). Ludwik Dudek, Julian Suma, Stanisław Gałazka, Stefan Mieszczkański, Józef Pluciński, Józef Porządek, Stanisław Kowalski, Zygmunt Sznajderski.

5) We wrześniu — początek dn. 23 wieczorem.

Księża: Ludwik Klepaczewski, Józef Kubica, Wincenty Glas, Marian Kubowicz, Franciszek Szuba, Zygmunt Ci-słowski, Czesław Kamiński, Stanisław Ciempka, Wincenty Szymczyk, Jan Massalski, Józef Cieślak, Stanisław Kopeć, Antoni Rawicki, Jan Smaga, Kazimierz Secomski, Jan Wa-cławiak, Stanisław Kociuba, Władysław Buidys, Władysław Gaćek, Paweł Janda, Roman Jaros, Wojciech Kaczmarzyk, Stanisław Kuraś, Władysław Frąckiewicz, Franciszek Rubik.

Powyższe serie odbędą się u OO. Jezuitów, Częstochowa, ul. Bł. Kingi 74.

25.

Egzaminy

W roku b. następujący księża przybędą na egzaminy

Dn. 5 listopada o g. 9-ej na egzamin konkursowy:

xx. Antkiewicz H. (i z Pisma św. II i III), Bogucki Wa-cław, Guzik Wincenty (i III z homil. i pedag.), Janson J., Kałuski Wacław, Kopeć Tad., Kowaleczyk W., Lis Bolesław, Walkowski M., Wiśniewski Tad.

na III egz. wikariuszowski

xx. Biela Jan (i z Pisma św. II), Bylka Walerian, Cie-ślak J., Duda St., Kańtoch Antoni, Litewka Feliks, Minor Marian, Muszkiet Cz., Okamfer St., Pietrusiński Artur, Ra-tuszny M., Sapota St., Zaborski Z., Zgoda St.

Dn. 7 listopada o g. 9-ej

na II-gi egzamin wikar.

xx. Adamiecki Klemens, Bartyzel St. (i z Prawa I), Dewucki Marcei, Hereda Eman., Joniak St., Kobierski Bo-

lesław, Konopka Al., Olek Franc. (i z Homilet. i Katech. I),
Piega M., Polak Edw., Ratoń S., Stasiewicz Edw., Stępień
W., Szopiński Ewar., Wojtal Al., Zbiesczyk Fab.

na I-szy egzamin wik.

xx. Bułdys Fr., Pudełko Fd., Janda, Całusiński Z., Tur-
lejski P., Sowała K., Tajber M., Odróbka J., Musiel Fr.,
Grzybek St., Burchardt Jan, Seweryn Wł., Burgiel B.

Dn. 19 listopada na I-szy egzamin wik.

xx. Wiertelak Jan, Liszka E., Pietrusiński R., Koma-
sa M., Nabrdalik E., Rapała Fr., Podgórski K., Skórka P.,
Sztajno A., Kubica J., Ojrzyński Tad., Grunwald St., Ka-
rasieński A., Łabędowicz Fid., Skureczyński M., Sztuka M.,
Turbański A., Waclawiak Jan, Bednarski K., Nowak Ju-
lian, Wiśniowski Teodor, Gogola St., Piecha Ferd., Bajor-
rek Kaz., Feruga J., Królik St., Porządek St., Skrzypiec
Adam, Szweblik L., Kanafa B.

Dn. 21 listopada na I-szy egzamin wikar.

xx. Kubiś M., Lubas Kaz., Mysiek A., Ortowski W.,
Pytlawski Stan., Seget P., Cislowski Z., Grabowski J., Ma-
ciąg W., Musiał St., Nowaczyński J., Pustułka Fr., Sko-
czowski M., Spyrzyński Cz., Stefański W., Bieroński St.,
Faryś St., Gołąb Wł., Kaczmarczyk W., Kamiński Czł., Ki-
dawa Ir., Musiał Gust., Piwowarski St., Podgórski K., Chła-
pek Al., Galon W., Kądziołka St., Marchewka P., Motłoch
E., Panek Br.

Dn. 20 listopada na I-szy egzamin wikar.

xx. Bareła St., Brachowski J., Czupryński J., Głab
A., Kobiński L., Korbacz J., Kotlewski A., Lewiński Zb.,
Mateja T., Opolski I., Szostek M., Sękowski B., Babiński H.,
Fejcho T., Flak St., Łukaszewski J., Rabsztyn Jan, Uch-
nast St., Woźny Jan, Antkiewicz Wł., Chutnik Andrzej,
Chwalba Bol., Konieczka Wł., Kowalski Fr. mł., Król Z.,
Trzmiel M., Żurek Br., Woźny St., Pietrzyk Jan.

* * *

Programy egzaminów są umieszczone w Katalogu Diec.
Częst. z r. 1939, str. 137 i nn.

Dane do archiwum diecezjalnego

Ponieważ w naszym archiwum diecezjalnym nie posia-
damy szczegółowych danych, dotyczących parafij, dlatego też
polecamy wszystkim proboszczom, administratorom i rektor-
om kościołów, by wypełnili poniższy kwestionariusz i na-

Dane do archiwum diecezjalnego

o kościołach, cmentarzu grzebalnym, kaplicach, bractwach, odpustach i archiwum w parafii , ,
dekan. , , , , , , , powiatu

1. Parafia — kiedy kto erygował (a w braku tego: kiedy są najpierwsze wiadomości o istnieniu parafii)
— jaki patron parafii

2. Kościół — murowany czy drewniany (podać materiał: cegła, kamień, glazy, cement, modrzew, sosna itp.)
— jaki styl, czy są wieże: ile, gdzie, czy jest sygnaturka,

— jaki dach (gonty, papa, blacha, dachówka...)

— ile okien, jaka posadzka, jaki sufit (gładki, sklepiony...)

— jaka wewnętrzna długość, szerokość, jaki sufit (gładki, sklepiony...)

— jaka wewnętrzna długość, szerokość, wysokość nawy, prezbiterium, kruchty, zakrystii, kaplic, chóru, grobów, wysokość wież

— podać plan poziomy kościoła wraz z cmentarzem kościelnym.

— kiedy, czym staraniem i nakładem budowany i ukończony.

— kiedy poświęcony czy konsekrowany, przez kogo, z czyjego upoważnienia.

— jaki tytuł kościoła

— czy jest dokument poświęcenia, konsekracji (nr., data, podpis, pieczęć).

ołtarze — ile, jak rozmieszczone, z jakiego materiału, stałe czy ruchome, styl,

— jakie są w każdym obrazy, rzeźby, jak umieszczone.

— kiedy i przez kogo ufundowany, postawiony.

— pod jakim tytułem poświęcony, konsekrowany, kiedy, przez kogo.

— czy jest dokument poświęcenia, konsekracji.

— czy w każdym jest portatyl (podać rozmiary, napisy, kiedy, przez kogo konsekrowany, czy nie uszkodzony).

— czy są relikwie, gdzie i jak umieszczone, jakich świętych, czy są autentyczne, czy jest pieczęć nieuszkodzona, czy jest dokument.

— czy jest i który ołtarz uprzywilejowany, czy jest na to dokument.

chrzcielnica — podać wymiary, materiał, napisy, kiedy sprawiona, przez kogo, i inne.

- ambona — gdzie umieszczona, skąd wejście, jaki styl, przez kogo i kiedy postawiona.
- nagrobki — podać rozmiar, materiał, dokładną co do układu wierszy treść napisów, kiedy, przez kogo i dla kogo postawione.
- groby — skąd wejście, czy wolne, dla kogo przeznaczony, kiedy postawiony każdy, kto pochowany, kiedy ostatni raz chowano.
- inne — płyty nagrobkowe, obrazy, figury, osobliwości.
- konfesjonały — ile, jak rozmieszczone, z jakiego materiału, czy wygodne, czy mają podstawki do klęczenia po bokach.
- ławki — ile, jak rozmieszczone, z jakiego materiału, na ile osób ogółem, kiedy i przez kogo sprawione, czy mają specjalne przeznaczenie.
- dzwony — ile, gdzie umieszczone, kiedy nabyte, jaka średnica podstawy i wysokość, jakie napisy rzeźby, kto sprawił, kiedy i kto poświęcił lub konsekrował, czy jest dokument poświęcenia, konsekracji.
3. Kaplice oddzielne — podać miejscowość i dokładne położenie, na czym gruncie, publiczna, półpubliczna, prywatna, kto ma o niej staranie.
- oddzielne — publiczna, półpubliczna, prywatna, kto ma o niej staranie.
- czy jest dokument na przechowywanie Sanctissimum, odprawianie mszy św. i w które dni.
4. Kapliczki przydrożne i krzyże
- gdzie (określić dokładnie), na czym gruncie, przez kogo, kiedy, z jakiego materiału, z jakiego powodu postawione.
- czy poświęcone, kiedy, przez kogo, czy jest dokument poświęcenia.
5. Cmentarz grzebalny
- gdzie leży, jak daleko od kościoła, jaki obszar, czy ogrodzony i jak, kiedy założony, poświęcony, przez kogo, czy jest dokument poświęcenia, czy ma kaplicę pogrzebową, czy są i czyje groby rodzinne, znaczniejsze pomniki, czy są wspólne groby, czy jest część wydzielona dla pozbawionych pogrzebu chrześc., dla innowierców, czy są inne jakie cmentarze (stare, wojskowe, choleryczne), jak są konserwowane i kto ma o nich staranie, czy cmentarz jest uporządkowany.
6. Bractwa — (o każdym oddzielnie)
- tytuł dokładny, kiedy ufundowane i przez kogo, kto erygował i wprowadził, czy ma statuty potwierdzone i przez kogo, czy ma akt erekcyjny, czy istnieje prawnie czy spełnia należycie swe zadania w parafii,

i stowarzyszenia religijne (Żywy Różaniec, Apost. Mo-
dlitwy, Kom. Wynagradz. Sodalicje Mar...), pytania
jak wyżej,

7. Droga Krzyżowa — kto, kiedy erygował, wprowadził,
czy jest dokument erekcyjny.
odpusty zup. — kto i kiedy nadał, dla kościoła, para-
fii, bractwa, czy jest dokument,
wystawienia w monstr. — kto, kiedy, z jakiego powodu,
na które dni pozwolił, czy jest dokument, gdzie
umieszczony, czy nie ekspirował.
8. Archiwum kośc. — gdzie się przechowuje (w kościele,
w skarbcu, zakrystii, specj. bud.),
— gdzie się mieści (w szafie oddzielnej, razem z księ-
gami paraf.), czy jest uporządkowane, spisane
co obejmuje i z jakiego czasu — pergaminy, orygi-
nały, odpisy autentyczne, nieautentyczne, papiery,
rozmaitość do spraw... korespondencje, ogłoszenia,
księgi stare, odpisy dokumentów, wykazać poszcze-
gólne dokumenty tyczące się erekcji, poświęcenia
lub konsekracji kościoła, parafii, ołtarzy, dzwo-
nów, kaplic, cmentarza, bractw, na drogę krzyż. od-
pusty, wystawienia
— podać oddzielnie i dokładnie co do zawartości o
księgach metrycznych łacińskich i polskich
— czy są plany kościoła, kaplic, ołtarzy, cmentarza
grzebalnego, plebanii, ziemi kościelnej, czy auten-
tyczne, przez kogo i kiedy wydane
9. Plebania — gdzie w stosunku do kościoła, kiedy i przez
kogo postawiona, z jakiego materiału
podać plan poziomy
10. Ziemia kośc. — jaki rozmiar ogółem, gdzie, jaka, podać
oddzielnie: pod kościół i cmentarz kośc., cment.
grzeb., zabudowania i podwórza, nieużytki, ziemia
orna, łąki, pod kaplice (każda oddzielnie).
Przy każdej odpowiedzi podać na prawym margi-
niesie uwagę, skąd pochodzi ta wiadomość, np.:
z dokum. w arch., spis inwent. z 1892 r.; z odpisu
w księdze dokumentów str. 5; ustna od NN, naocz-
nie itp.

Uwagi ogólne. Powyższe odpowiedzi podać w 3 egzempla-
rzach: 1 dla Kurii, 1 dla archiwum dziek.,
1 zostaje w miejscowych aktach; wszystkie
podpisane i opieczętowane pieczęcią kościel-
ną i jeśli można dziekańską z podpisem
dziekana.

Numer konta czekowego

Zawiadamiamy Wiel. Księży, że posiadamy konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności w Katowicach — Nr. III — 4872. Polecamy zatem przy załatwianiu spraw pieniężnych posługiwać się tym kontem czekowym.

Przy tym zaznaczamy, że opłaty za dyspensy i partykularne dekrety należy regulować bezpośrednio z Kurią Diec., wszystkie zaś inne przez XX. Dziekanów.

Jednocześnie polecamy, by Wiel. Księża należności dla „Niedzieli“ i „Caritasu“ przesyłali bezpośrednio do tych instytucyj, nie zaś na konto Kurii Diec., a to dlatego, żeby uniknąć niepotrzebnych komplikacyj rozliczeniowych.

28.

Opłata za „Wiadomości Diecezjalne“

Należność za „Wiadomości Diec.“ wynosi po 40 zł. za Numery I, II i III, a za komunikat z konferencji XX. Biskupów zł. 20.

29.

Komunikat Zarządu Samop. Kapłańskiej

Zarząd Samopomocy Kapłańskiej zawiadamia, że od dnia 1 czerwca b. r. obowiązują składki: 1) dla xx. proboszczów po 200 zł., 2) dla xx. wikarych i prefektów po 100 zł. miesięcznie.

30.

Zmiany w Diecezji

Mianowani: administratorami parafii:

X. Paweł Janda, wikary w Myszkowie, administratorem w Choroni. X. Lucjan Kobiński, wik. par. św. Marii Magdaleny w Radomsku, administratorem w Zrębicach.

wikarymi:

Neopresbyterzy: X. Cezary Adamski wikarym w Pajęcznie. X. Stefan Jędrzejczyk wikarym w Myszkowie.

X. Jan Nowak wikarym w Łagiszy. X. Władysław Sobczyk wikarym w par. św. Marii Magdaleny w Radomsku.

X. Aleksander Konopka po powrocie z Dachau wikarym par. Wnieb. N. M. P. w Sosnowcu.

Przeniesieni:

X. Jan Rabsztyn, wik. w Łagiszy, do Kamieńska. X. Marian Ratuszny, wik. w Będzinie, do Rudlic. X. Bernard Sękowski, wik. i prefekt w Sosnowcu, do par. św. Trójcy w Będzinie i mianowany prefektem państw. Gimn. i Lic. im. Kopernika tamże.

Zwolnieni z Diecezji:

X. Marian Frontczyk, wikary w Kamieńsku. X. Alojzy Neumann, administrator par. Choroń, do diec. Warmińskiej. XX. Jan Depta, Bogumił Kasprzak, Adam Krajewski, Zygmunt Lipa ekskardynowani do diecezji Wrocławskiej.

* * *

Zmarł X. Edward Przybylski, wikary parafii Danków.

R. in p.

† *Teodor Kubina*
BISKUP CZĘSTOCHOWSKI

X *Dr St. Zimorowicz*
Kancierz Kurii Diecezjalnej

Errata

Na str. 68 w rubryce Zwolnieni z Diecezji w wierszu 4, zamiast do diecezji Wrocławskiej powinno być Włocławskiej.

